

noviny občanov Vavrečky

Vavrečník

Číslo 2/2018

2 Uznesenie **3** Rozhovor **6** Boj s extrémizmom **7** Naša škola **10** Šport

Príhovor starostu

Vážení spoluobčania,

počasie praje, tak sme aj my mohli začať hneď na jar s naplánovanými prácami. Vybudovala sa betónová plocha na ihrisku pri amfiteátri, ktoré má viacúčelové použitie. Hladený betón bude slúžiť deťom a mládeži na korčuľovanie, kolobežkovanie, v zime ako hracia plocha pre hokej. Vybudovalo sa aj nové detské ihrisko, druhú polovicu plochy

Rekonštrukcia sa týka hlavne sociálneho vybavenia, prípojky vody, kanalizácie, temperovania budovy a zariadenia. V časti Starý mlyn sa začalo s poslednou etapou výstavby kanalizácie a vody, predpoklad ukončenia a spustenia stavby je mesiac júl.

Vážení spoluobčania,

blížia sa prázdniny, čas oddychu, dovoleníek a voľna. Užite ich v zdraví a v pohode, aby sme po lete opäť vládali robiť, premýšľať, budovať, starať sa, učiť sa, ale hlavne, aby sme mali kopu spomienok na krásne leto...

Peter Kružel

foto: detské a fitness ihrisko (článok na str. 2)

plánujeme dobudovať tiež pre zábavu a športové aktivity najmenších. Som veľmi rád, že sa nám podarilo zrealizovať a vybudovať exteriérové fit ihrisko s posilňovacími zariadeniami. Je len o nás, ako a dokedy vydržia ihriská v pôvodnom stave. V máji sme poopravovali obecné komunikácie s výtlkami. V Kultúrnom dome sme vymenili okná na divadelnej sále, počas roku budeme s výmenou okien pokračovať aj v súvislosti s úsporou tepla. Plánujeme tu vybudovať vzduchotechniku, ktorá úsporu energie zvýši. Momentálne prebieha rekonštrukcia požiarnej zbrojnice, na ktorú sme dostali dotáciu z Ministerstva vnútra s našou spoluúčasťou.

Zo života v obci

IHRISKO PRE ZDRAVIE

Aj takto sa dá nazvať ihrisko, ktoré slúži v exteriéri na zlepšenie kondície, pohyblivosti, zvýšenie sily ap. Je jedno, či je pre deti alebo pre dospelákov, všetci môžeme športovať, vlastne zdravo sa hýbať. Takéto perfektné ihriská s cvičebnými zariadeniami a pomôckami máme od apríla aj u nás. Jedno zábavné pre detváky a druhé športové, fitnessové. Detské zábavné ihriská boli vybudované už dávnejšie, pri otváraní športového areálu v amfiteátri v roku 2008, ale – všetko zničil ČAS (mierne povedané). Čas a všetci tí, ktorí sa k ihriskám chovali ako vandali. Fitness ihrisko je vo Vavrečke novinka. Tak pevne dúfame, že zostane aj s tým novovybudovaným detským ihriskom čo najdlhšie slúžiť všetkým vavrečanom a vandali sa mu budú oblúkom vyhýbať.

/i.h./

NOVÝ ALTÁNOK V NAŠOM CHOTÁRI

Vychádzky do prírody sú v súčasnej dobe výborným relaxom na ubolenú dušu. Je to hotový liek na všetky orgány tela – oči sa napasú krásou, nohy konečne môžu zodpovedne robiť to, načo ich Pán Boh stvoril, ruky

foto: nový altánok na Završkoch

natrhajú liečivé bylinky, pľúca konečne voľne dýchajú a mozog – mozog si môže dať zaslúženú pauzu. A k tomu všetkému je absolútny bonus, keď si návštevník prírody pochutná na pečenej slaninke alebo klobáse, alebo aj taký guľáš nie je na zahodenie. Jasný, na kolene guľáš neuvaríme, ale keď nadľabíme v prírode na altánok, môžeme sa posadiť, oddýchnuť, uvariť ten spomenutý guľáš, alebo jednoducho len tak pozerat' na nádherný výhľad do doliny. Je skvelé, že sa nájde pár ochotníkov, ktorí ten altánok postavia. Jeden nový, na krásnom mieste – Završky, s úžasnými rozhľadmi do doliny ale aj na Magurku, bol postavený len nedávno. Postavili ho Roman Hrkel' a Jozef Čiernik, pomohol aj Ignác Turček. Pri otázke, prečo sa rozhodli postaviť prístrešok, odpovedal Roman, že urbár si to pokladal za povinnosť. Majú tu pozemky, spravujú časť chotára a hlavne, nápad vznikol už vtedy, keď sa chystalo drevo na pódium pre primičnú omšu Davida Sklarčíka. Zbytočne by hranoly zostali len tak napospas, alebo by sa jednoducho nevyužili správnym spôsobom. Už vtedy si povedali, že po rozobratí pódia postavia altánky. Jeden na Završkoch a druhý na Medved'ke, smerom na Podjavorinu – ten na svoj zrod ešte len čaká. Je skvelé, že sa nájdu ľudia, ktorí bez nároku na odmenu urobia pozitívnu vec aj pre ostatných. To je ten ľudský faktor – byť ľudský... /i.h./

UZNESENIE OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Uznesenie obecného zastupiteľstva č. 2/2018

A. Schvaľuje:

- 1/ Program na rokovanie Obecného zastupiteľstva
- 2/ Zmenu rozpočtu rozpočtovým opatrením č.1/2018
- 3/ Zrušenie predkupného práva na pozemky, parcela C-KN č.386/32 zastavané plochy a nádvorie o výmere 78 m², C-KN č.386/64 zastavané plochy a nádvorie o výmere 129m² a parcela C-KN č.386/7 orná pôda o výmere 553 m² evidované na LV č.671 k.ú. Vavrečka pre Jozefa Floreka a manžel. Janku rod. Pjenčákovú, ČK 65/22, Námestovo.
- 4/ Odpredaj pozemku zapísaný v k.ú. Vavrečka na LV č. 1210, parcela C KN č. 272/18 o výmere 37 m², orná pôda, ktorá je vytvorená z parcely E KN č.691/176 pre Jána Grebáča, Vavrečka č. 169, 029 01 Námestovo z dôvodu hodné osobitného zreteľa podľa §9a odst.8 písm.e/zákona č.138/1991 Zb v cene 5,00€/m².
- 5/ Odpredaj pozemku zapísaný v k.ú. Vavrečka na LV č. 1210, parcela C KN č. 84/2 o výmere 77 m², orná pôda, ktorá je vytvorená z parcely E KN č.189/1 pre Jozefa Jančígu, Vavrečka č. 89, 029 01 Námestovo

Námestovo z dôvodu hodné osobitného zreteľa podľa §9a odst.8 písm.e/zákona č.138/1991 Zb podľa znaleckého posudku č.101/2017 vyhotoveného Ing. Magdalénou Hutirovou, Komenského 501/28, Námestovo, za cenu 620,00€.

B. Berie na vedomie:

1. Informácie poskytnuté v bode rôzne

Peter Kružel, starosta obce
Overovatelia: Ing. Karol Pjenteľ,
Marián Kasan
Zapisovateľ: Iveta Hvolková

Rozhovor

„KEĎ CHCEŠ DOBRE DOVOLENKOVAT', MUSÍŠ NAJPRV DOBRE POZNAŤ SÁM SEBA...“

Blíži sa leto, super obdobie – dovolenka, dovolenku, dovolenke. Čiže skloňujeme, vymýšľame, plánujeme, balíme kufre... alebo ešte len zisťujeme. Kde? Ako? Začo? Prečo? Teraz je človek už viac informovaný, teda aj viac rozcestovaný, informácií je všade kopa, ale predsa len, tie skutočné, zažité, tie sú najlepšie. Preto ma napadlo, že sa opýtam a zároveň pospomíname s dlhoročným šoférom, ktorý má naozaj kufor spomienok a vrece informácií. Tých prežitých.

Jozef Kabaň ako šofér autobusu precestoval celú Európu a pozrel sa aj do krajín mimo nej.

- vieme, že ste celoživotný šofér. Keď sa povie vaše meno, každý si hneď predstaví – zájazd, výlet, dovolenka. Ako vás napadlo, že by ste chceli robiť toto?

Mňa nenapadlo, že chcem robiť dovolenkového šoféra. Len ma veľmi bavilo šoférovať. Vyučil som sa v Námestove za strojného zámočníka. Vodičák som si urobil na vojne ešte v 1964 roku a autá ma bavili a veľmi. Aj som si kúpil auto ako jeden z prvých vo Vavrečke. Vtedy bol šťastným majiteľom auta ešte Julo Janovič, Maťo Hvoľka, Pavol Dendis, neskôr Roman Trabalka. To nebolo ako teraz. Vtedy boli tri autá v dedine. Teraz sú tri autá skoro v každom dvore...

- ako ste prišli k dovolenkovému a zájazdovému šoférovaniu?

Robil som najprv v Strojárňach v Námestove, ale kamarát ma zavolať na družstvo. Aby som šiel do dielne a majú aj autobus, budú

potrebovať na ňom jazdiť. Tak som šiel. Ale to nebolo hneď dovolenkové jazdenie. Málo sa chodilo na dovolenky a jasné, že sme v tom období nemohli jazdiť kde sme chceli. Vozil som najmä brigádnikov z miest na zbieranie zemiakov a iné sezónne roboty. Neskôr som prešiel robiť do Lokce, do dielne, ale dostal som zároveň nový autobus. Družstvo malo družbu s českým Pelhřimovom, organizovali výlety, spoločné akcie, bolo treba vozit' ľudí. Na dovolenku sa chodilo do Bulharska alebo do Rumunska. Autobus bez klímy, v porovnaní s tými dnešnými,... no neporovnateľné, ale ľudia boli spokojní, priateľskí, vždy si vedeli výlet užiť, zabaviť sa. Vždy vládla dobrá atmosféra. Keď sa otvorili hranice, po revolúcii v 89-tom roku, začalo sa často jazdiť do Viedne, na nákupy elektroniky, veď u nás sa nedalo nič kúpiť. Chodili sme na Práter - zábavný park a niektorí len tak. Pozrieť ako to vyzerá v „zakázanej kapitalistickej zóne“. Dovtedy sa mohlo vycestovať iba do socia-listických krajín. Aj Poľsko bolo len na pozvánku...

- Nežná revolúcia otvorila hranice. Nastala obrovská zmena. Ľudia chceli vedieť, vidieť. Začalo sa jazdiť oveľa viac...

Jasné, že zrazu sa odomkla brána a my sme vybehli von – obrazne povedané. Teraz je možnosť a teda sa cestuje. Ja som tiež vždy túžil vidieť iné krajiny, jazdiť aj ďalej. Odišiel som z družstva do cestovnej kancelárie Zuberec, neskôr ku Ferovi Hrkľovi. Jazdili sme pre poľskú cestovnú kanceláriu. Cestovali sme najčastejšie Taliansko - Vatikán, Monte Carlo, Neapol, Capri. Ale veľmi obľúbené bolo aj Dánsko, Švédsko, Nórsko. Poliaci sú viac zvedaví ako Slováci. Skôr sa prispôbia v cudzine a nemajú pred ňou strach. Naši chodili pravidelne v zimných mesiacoch na tovar do Istanbulu. Ako huby po daždi vyrástli rôzne butiky, vozil sa tovar, ktorý u nás nebol. Neraz sme zažili, že colníci pobrali časť nákupu na rumunských alebo bulharských hraniciach. Veľa sme jazdili aj Španielsko, chodilo sa na ich dožinky - Fiestu. Vtedy mali v mestách veľké oslavy, rôzne podujatia, jedlo a pitie zdarma. Fiesta má veľkú tradíciu, všetci oslavujú. Keď sme tam náhodou boli, aj my sme oslavovali. Ale nie po španielsky. My sme si zaspievali „Na Orave dobre...“.

- v tom čase neboli navigačné systémy ako teraz, v každom aute, v každom telefóne aktuálny stav navigácie... ako ste to riešili, keď ste išli do neznáma?

Normálne ako všetci ostatní. Existovali predsa mapy. Podľa nich. Pred cestou naštudovať do podrobností, vytýčiť trasu, aby potom nebol problém. A aj tak sa hocikedy vyskytol, ale s tým musí človek počítať a nestresovať. Za volantom je najhorší stres. Ja som mal za tie

foto: pán Jozef Kabaň

roky šťastie. Nestalo sa mi, žeby som nevedel celkom kde sme, alebo žeby sme museli riešiť pokazený autobus a v ňom kopu nervózných ľudí. A v každej krajine sa nájdu ľudia ochotní pomôcť.

- šofér autobusu rovná sa celé dni, dokonca týždne preč, ako sa to dá sklbiť s rodinou, manželka neprotestovala?

Zvykol som si ja, zvykla si aj ona. Niekedy som bol preč aj 3 mesiace. Nie je to ideálne, viem, ale každý máme nejaké to povolanie. Mám úplne zmenený biorytmus. V noci sa pravidelne budím, akoby na odjazd, s tým sa nedá nič robiť. Šoféri majú nočný život, ale jazdenie ma bavilo, baví a nič by som nezmenil. Mám šťastie, že moje povolanie bolo zároveň aj mojím koníčkom. A také šťastie má málokto. Som zato vďačný. Videl som kus sveta.

súslušní a trpezliví, ak je tam park, tak to všetci rešpektujú, nerobia neporiadok, neparkujú na chodníkoch, smeti triedia zodpovedne a každodenne a potom to aj tak vyzerá. Čisto a krásne. Majú úplne inú mentalitu. Cítia sa zodpovední za svoje okolie a ak sú nejaké pravidlá, tak ich dodržia, vždy a stále, nielen po bránku svojho dvora.

- aké máte skúsenosti, kam najradšej cestujú alebo cestovali naši?

Najčastejšie do Bibione. Poznajú to tam, celkom pekná pláž, nie draho a býva aj dobrá partia. A to je dôležité, dobrá partia, s ktorou človek zažije srandu a pohodu. Vtedy človek nepotrebuje ani žiadny luxus. Veľa sme chodili aj do Vatikánu, Benátok, na rôzne púte. Teraz sa veľmi často chodí do Santiaga de Compostela. Kostol sv. Jakuba, prejsť si pútnickú trasu, ktorú zvládnem a zároveň porozmýšľať o sebe, svete, čo môžem zlepšiť, čo môžem ešte opraviť...kým som tu, na tomto svete.

- máte aj nejaké úsmevné príhody, ktoré ste zažili, videli alebo počuli na cestách?

Humor je všadeprítomný, či človek chce, alebo aj nie. A niekedy príde vtedy, keď ho človek vôbec nečaká. Mne sa napríklad stalo, že

sme navštívili Vatikán, všetci sa veľmi tešili na audienciu u pápeža, niektorí ani nedýchali. Sedeli sme medzi množstvom iných čakajúcich a pozerali dopredu, kedy sa otvoria dvere a zjaví sa Svätý otec. Čakám ja, čakajú ostatní. A potom len čakajú ostatní. Nič som z audiencie nemal, nevidel, nepočul. Jednoducho som zaspal. Celú noc som jazdil, organizmus jednoducho vypovedal službu. Môžeš byť pri zdroji, ale nenapiješ sa. A ešte ma pri tom aj odfotili. Doteraz mám z tej audiencie pamiatku. Inokedy, pri návšteve Benátok sme zažili takú kuriozitu, hoci sú Benátky na vode, vytopilo ich. Jednoducho voda stúpila na námestí sv. Marka tak vysoko, že vošla aj do kostolov a

prilahlých budov. Aj ja s dovolenkármi sme zostali v jednom uviaznutí. V živote by ma nenapadlo, že dokážem dať viac ružencov za sebou, a to na dovolenke.

- ktorý zážitok je ten naj, alebo čo najviac za tie roky prekvapilo?

Neviem, či si na všetko pamätám, veľa vecí sa vyparí, ale veľmi ma prekvapila jasná noc bez tmy pri polárnom kruhu. Je to také zvláštne. Polnoc a všade ako za bieleho dňa. Neviem, či by som si na to dokázal zvyknúť. Nič sa neurodí, samá holina. Vtedy som si pomyslel - zlatá naša Oravienka. Plná farieb, stromov, polí... Domov je domov, vždy som sa rád vracal.

- kam by ste odporučili našincovi, ktorú krajinu cez dovolenku a prečo?

To sa nedá určiť alebo povedať, pre každého to isté. Každý má rád niečo iné. Nieкто si oddýchne najlepšie pri mori na slnku, nieкто je aktivista a aj dovolenku strávi radšej rôznymi činnosťami, napr. pobehovaním po historických pamiatkach, nieкто si aj na dovolenku berie bicykel alebo lezecké topánky a nieкто dovolenku strávi pozorovaním domácich zvyklostí a potom porovnáva. A o tom to práve je. Keď si vyberám dovolenku, musím poznať najprv sám seba. A podľa toho sa zariadiť. Keď idete s nesprávnou partiou, dovolenku si neužijete, ani keby ste bývali

foto: Santiago de Compostella - kostol sv. Jakuba

- kde sa vám najviac páčilo, alebo ktorá krajina je pre vás tá NAJ?

Páčilo sa mi hocikde. Každá krajina má svoje špecifiká, pre ktoré je atraktívna. Juh - Španielsko, Portugalsko, Taliansko so svojimi plážami, teplom. Ostrov Elba je nádherný, tiež Korzika, Sardínia a francúzske pláže sú pre našich menej známe. O to viac sú prekvapení, aké je tam more čisté a nádherné. Z miest sa mi páči veľmi Barcelona, Paríž, krásna je aj Viedeň a Praha, a to ani nie je ďaleko. Sú to historicky a architektonicky špičky medzi mestami Európy. Musím spomenúť aj Štokholm. Celkovo sever Európy je krásny. V mestách je poriadok, všade zeleň, pekná výstavba. Tam sa naozaj oplatí ísť pozrieť. Tieto krajiny vrelo odporúčam, pritom naši ani neuvažujú pri výbere dovolenky, že tam by to mohlo byť fajn. Sú tam disciplinovaní šoféri, keď je vo Švajčiarsku predpísaná 60/km rýchlosť, tak jazdia šesťdesiatkou, nikto netrubí, šoféri

v kráľovskom paláci. A naopak, keď máte pohodových ľudí okolo seba a robíte to, čo vás baví, môžete spať v skromnom hotelíku, ale vtedy je to dovolenka, taká pravá, oddychová.

Šoférovi Jozefovi prajeme ešte veľa kilometrov bez nehody, lebo aj napriek dôchodku je stále aktívny. Cesta autobusom s ním je pozitívny a humorný zážitok. Nevadí mu ani 35 kričiacich detí na sedačkách. Všetko zvláda s pokojom a vtipom na perách. Tvrdím to preto, lebo sme to s ním zažili, videli a počuli. Ak s ním pocestujete, uveríte aj vy. /i.h./

MAREC MILUJE KNIHY...

Marec je všelijaký, veď všetci vieme, že si rád zašpásuje. Často prekvapí svojimi náladami. Poobede svieti slniečko, vytiahne všetko živé ponat'ahovať a vykúpať sa v jeho lúčoch, ale nasledujúce ráno môžeš opäť čizmy obúvať, aby nohy v čerstvo napadnutom snehu nezamrzli. Aj preto si ľudia na marec povymýšľali rôzne povedačky, aby si pripomínali, že jeho vlastnosti sú všetky nestále a premenlivé. Nedá sa spoľahnúť. Napríklad: „suchý marec, mokrý máj, bude žitko ako háj.“ Alebo: „v marci prach, istý hrach“, ale vari najznámejšie poznáme „marec, poberaj sa starec...“ My hovoríme, že ak platí poberaj sa starec, tak jedine - poberaj sa starec do knižnice! Veru tak. Marec je okrem rôznych práností a povedačiek hlavne čitateľský maniak. V marci majú všetky knižnice najviac roboty. Niežeby počas ostatných mesiacov mali zimný spánok, ale v marci sa dvere na žiadnej knižnici len tak ľahko nezavrujú. Všetci si zrazu spomenú, že treba čítať! A prichádzajú nielen jednotlivci, ale dokonca celé skupiny prepadnú knižnicu, až praská vo švíkoch. A čuduj sa svete, knižnica to vydrží a dokonca sa teší! Pre každého má niečo. Niečo, čo poteší dušu. Rozprávky, príbehy, detektívky, básničky - čo len hrdlo (pardon, duša ráči). Už len z police vytiahnuť, otvoriť a začítať sa. A hneď je svet krajší a farebnejší a láskavejší. A tak deťušky zo škôlky a školy čítali a rozprávali sa o príbehoch a vymýšľali nové konce pre rozprávky a predstavovali si hlavných hrdinov vo svojich hlavách a niekedy si mysleli, že sú celkom ako tí hrdinovia v knižkách. To sa vždy stáva tým najväčším sníkom a najpozornejším čitateľom. Jednoducho pri pozeraní alebo čítaní knihy fantázia pracuje naplno a keď zavrieme oči, môžeme mať z knihy aj

DEŇ MATIEK VO VAVREČKE

Krásne, slnečné, vysmiaté počasie. A krásne, okaté a vysmiaté deti. A aj oteckovia boli. A nádherné, milé a dojaté mamky, mamy, mamičky, mamulienky. Neviem, aké to je inde, myslím atmosféru, program a všetko ostatné, ale tu vo Vavrečke máme naozaj sviatočný deň. Deti celé nudočkáve, vyparádené stoja pod pódium a čakajú na svoju chvíľku, kedy svojej mame a aj všetkým divákovi ukážu, čo všetko vedia. A vedia. Vedia krásne recitovať, spievať, tancovať, dokonca aj divadlovať. A nejednej mamke vyskočila slza... od lásky a dojatia. Snáď ani niet úprimnejšieho darčeka ako je to detské umenie odovzdané s láskou. Povieť len toľko - kto nebol, môže ľutovať. Bolo nádherné...

/i.h./

foto: Deň matiek

3D kino. A celkom zadarmo! A boli aj recitovačky a tančovačky s básničkami a rôzne otázky, a potom zaujímavé odpovede. Veru, neraz sme sa zamysleli, kde nato tie deti chodia??? Hrali sme sa s hádankami, poprekrúcali sme slovíčka a dokonca aj mená sa dajú pooppravovať – veď napríklad: Anička – čítačka, malá Lea – knihu zrela, Sofia, stále knihu nosila, Janíčko – pestuje knihu ako zlatíčko...atď.

Staršie deti sa dozvedeli z knihy „Spoločenský bontón pre deti“ ako odolať vŕtaniu v nose, chlúpaniu pri stole, ako si nezabúdať umyť ruky a aj to, ako sa komu máme pozdraviť. Z ďalšej knihy sa dozvedeli, prečo je dôležité byť láskavý a prečo vždy v súboji nevyhrá sila (veď niektorí máme aj rozum). Všetko samé užitočné veci. Je len na nás, či chceme vedieť viac (myslíme vedomosti), nie klebety. A preto vás pozývame do knižnice !!! Príďte si po užitočné vedomosti. V knižnici ticho ležia v polici, čakajú na múdre deti. Vlastne aj na múdrych dospelých... /i.h./

VAVREČSKÍ GYMNAZISTI BOJUJÚ PROTI EXTRÉMIZMU

Vavrečka je pomerne malá dedinka. Má to svoje výhody, ale aj nevýhody. Napríklad - okrem iného, Vavrečka má školu malotriedku, to znamená, že máme len ročníky od prvej po štvrtú triedu. Čiže všetky deti, ktoré skončia štvrtý ročník, chodia do školy mimo obce. A niekedy ani nevieme, čo na tých školách v Námestove alebo niekde inde robia. A či vôbec niečo robia... Myslím teda okrem učenia, lebo to je samozrejme na škole práca predpísaná a prikázaná! Máme 21. storočie. Rýchla doba, plná informácií, ktoré treba okamžite a správne vytriediť, vybrať si z nich, čo je najdôležitejšie. Aby zbytočné hlúposti nezaberali miesto na našom pevnom disku v mozgu. A to je, myslím veľmi podstatné. Lebo škola je, (alebo by mala byť) výchovno-vzdelávacia inštitúcia. Teda predovšetkým dôležitá a prvá je výchova. Až potom vzdelanie. Je podstatné nezabúdať, že vedomosti sú dôležité, ale kvalita ľudskej osobnosti sa počíta hlavne od dobra, ktoré v sebe človek nosí a odovzdáva. Môžeme mať decká múdre ako bol samotný Einstein, ale nič to nebude osožné, ak bude chýbať sociálne cítenie, ochota pomôcť, tolerantnosť, empatia... No ale k veci. Sme veľmi radi, že na Gymnázium A. Bernoláka v Námestove na toto všetko pamätajú a naše decká, ktoré tam študujú, okrem výuky aj vychovávajú. A to zaujímavo, tvorivo a citlivo! V mesiaci marec vyvrcholil projektový program, ktorý pripravovali všetci študenti za výdatnej pomoci svojich učiteľov. Projektov bolo viacero, rôzne témy, podľa predmetov, ale najviac ma upútal **projekt**

Extrémizmus, ktorý sa pripravoval v rámci občianskej náuky. Zaujímavá a veľmi aktuálna téma súčasnosti. Ako byť tolerantný a citlivý. Ako prijať inakosť, ako zrušiť a eliminovať agresivnosť... a všetko ostatné, čo vytláča extrémizmus za okraj spoločnosti. Pracovalo na ňom takmer 35 autorov (študenti aj učitelia), medzi nimi aj vavrečskí študenti Lívia Kasanová, Juliana Somsedíková, Lukáš Krivda a vyučujúca Natália Hvolková. Počas projektu vytvorili množstvo kreatívnych nápadov, ktoré sa dajú využiť v praxi a ľuďom ukázať, aby povedali extrémizmu – NIE! Vytvorili rozprávkovú knižku: „Rozprávky bez násilia“, nádherné fotografie s protiextremistickou témou, naspievali pieseň s textom, prinášajúcim posolstvo o tolerancii, vytvorili kreatívnu tanečnú choreografiu ako sa majú ľudia k sebe správať, plagát, trička s vlastným logom, ktoré symbolizuje boj proti extrémizmu každého charakteru. Vyrábali náramky spájajúce ľudí, ktorí hovoria extrémizmu – nie ! Vytvorili školské zvonenia, ktoré zvoní proti každej agresii. Formou dotazníkov riešili túto otázku na rôznych školách a škôlkach, aby verejnosť spoznala skutočný stav. Ako sme naladení a pripravení na inakosť... a zistili, že sme málo naladení a vôbec nie sme pripravení. Veď odpovede na otázku susedstva Rómov od mládežníkov a detí typu: „do plynu s nimi!“, alebo: „pos-trieľat!“ a „neznášam ich!“ hovoria za všetko. Pri prezentácii projektu ma až zamrazilo. Je to smutné, akoby

sme nebrali do úvahy minulosť s jej fašizmom, stalinizmom a ďalšími extrémami, ktoré ľudstvo zažilo. Odkiaľ to tie decká majú? Toľko nenávisť, intolerancie a hnevu. Akoby sme nevnímali prítomnosť, čo sa momentálne vo svete deje. Akoby sme nevideli obrovskú bolesť a smútok po teroristických útokoch, po vojnových agresióch v rôznych kútoch sveta. Akoby sme nerozmýšľali nad budúcnosťou ako sa to vyvinie, ak sa nena-učíme tolerantnosti tu a teraz. Každý by mal začať hneď a predovšetkým od seba! Práve preto sa mi páči, že na Gymnázium A. Bernoláka deti učia aj vychovávajú. Spoločne, zaujímavým a veľmi kreatívnym spôsobom

učia, že múdre dobro je hlavná cesta ľudstva. Bočné cesty neexistujú... A nazáver len toľko, že projekt vyprodukoval aj okamžitú a adresnú pomoc. Počas projektového týždňa sa na gymnáziu predávali protiextrémistické náramky, tričká, piekli palacinky a muffiny, a finančný výt'azok – takmer 800 € poputoval na pomoc dievčatku s telesným postihnutím. Chvála a vďaka Bohu i autorom a realizátorom projektu za takéto vyučovanie a nápady!!!

/i.h./

Zo života našej školy

DEŇ OTCOV

Ocko je hrdinom pre svoje deti. Dokáže mnoho vecí opraviť, vyrobiť, naučiť a dokáže nekonečne milovať a ochraňovať svoje deti. Deň otcov sa oslavuje tretiu nedeľu v mesiaci jún od roku 1966. Aj my sme sa pridali k oslave tohto sviatku a pripravili sme pre otcov a ich deti športový deň. Okrem súťaženia v rôznych disciplínach si mohli vyskúšať resuscitáciu, pozrieť si ukážku hasenia požiaru a pochutnať si na výbornom kotlíkovom guláši. Na záver sa vyhodnotil celoročný zber papiera a odmenili sa žiaci, ktorí papiera nazbierali najviac.

ZBER ŽELEZA

Ku koncu školského roka je už malou tradíciou zber železného šrotu. Žiaci chodia po skupinkách po celej dedine a zbierajú tento šrot. K zberu patrí samozrejme aj veľa zábavy, utužovanie priateľstiev a vzájomná pomoc. Na ďalší zber železa sa tešíme o rok.

foto: deti zbierajú železný šrot

DOPRAVNÁ VÝCHOVA

14.6. sme mali na škole vzácnu návštevu - pána policajta Šándora, ktorý nám prišiel vysvetliť dopravnú výchovu. Upozornil nás, ako sa majú správať chodci, prečo je dôležité nosiť reflexné prvky za zníženej viditeľnosti a tiež nám priblížil bezpečnú jazdu na bicykli. V druhej časti besedy sme mali výchovný koncert, zaspievali sme si ľudové piesne a zistili sme, že aj keď sme všetci iní, hudba nás dokáže spojiť.

DÁŽĎOVKA ĎOVKA

7.6.2018 sme sa zaoberali na škole triedením odpadu. Ing. Alenka Vajdová nám veľmi pekne pripomenula triedenie odpadu, ale navyše sme sa zaoberali kompostovaním. Pútať rozprávkou o Dážďovke Ďovke sme sa dozvedeli čo patrí do kompostera a ako správne kompostovať.

DEŇ DETÍ

1.6. sa v mnohých krajinách sveta oslavuje sviatok detí. My sme ho oslávili trochu netradične. Hneď zrána sme mali nácvik evakuácie pri požari, kedy nám parostrojom vydymili celú školu. Potom nasledovali športové hry a opekanie v areáli školy. Prváci, druháci a tretiaci mali navyše aktivitu o triedení odpadu. Ďakujeme pánovi starostovi za zabezpečenie tohto projektu o triedení odpadu. Na obed sme si všetci pochutnali na výbornom guláši, ktorý nám pripravili pani kuchárky. Poobede sme išli do Oravského Podzámku na sokoliarov. Žiaci si mohli prezrieť rôzne druhy dravcov z čoho mali veľký zážitok.

ANGLIČTINA TROCHU INAK

K tretiakom a štvrtákom zavítala na hodinu angličtiny návšteva z ďalekého Francúzska a Lotyšska. Išlo o dobrovoľníkov, ktorí prišli na rok na Slovensko, do Trstenej. Ich činnosť spočíva aj v tom, že navštevujú školy a rozprávajú sa so žiakmi cudzím jazykom. V našej škole strávili jednu vyučovaciu hodinu pri tretiakoch, druhú pri štvrtákoch. Žiaci sa dozvedeli zaujímavé informácie o oboch krajinách, vyskúšali si povedať niekoľko slov po francúzsky a hlavne si precvičili angličtinu.

ŠKOLA V PRÍRODE

V dňoch 14.5.-18.5.2018 sa žiaci 3.A a 4.A zúčastnili školy v prírode v obci Novot'. Celý týždeň bol plný zábavy, hier, nových zážitkov i kamarátstiev. Medzi najväčší zážitok patrí bezpochyby dojenie kráv, ktoré si mohol každý vyskúšať. Taktiež sme navštívili Funny park v Oravskej Lesnej, v ktorom sa žiaci mohli do sýtosti vybehať a vyskákať. Každý deň sa v doobedných hodinách hrou

formou vyučovalo. O poobedný a večerný program sa starali animátori. Veríme, že tento týždeň bol dobrou skúsenosťou a hlavne, že naň budeme radi spomínať.

NÁVŠTEVA PRI ZVIERATKÁCH

Domáce zvieratá ako ovečky, zajace, sliepky sa postupne vytrácajú z našich domácností. Niektoré deti už ani nevedia ako v skutočnosti vyzerajú. Preto sa pani učiteľka aj s prvákmi vybrali na návštevu k ujovi Poláčikovi, ktorý im doma poukazoval všetky zvieratá, ktoré chová. Detom sa takáto návšteva veľmi páčila.

PASOVANIE PRVÁKOV ZA ČITATEĽOV ŠKOLSKÉJ KNIŽNICE

S blížiacim sa koncom školského roka sa na našej škole deje milá udalosť - Pasovanie prvákov za čitateľov školskej knižnice. Starší žiaci im najskôr zahrli divadielko spojené s úlohami, pri ktorých sa prváci nedali zahanbiť. Prváci nám potom prečítali niekoľko hádaniek a už nasledovalo samotné pasovanie. Princ prečítal čitateľský sľub, ktorý prváci svojim podpisom spečatili a stali sa tak oficiálnymi členmi školskej knižnice.

DEŇ ZEME

Naša Zem ako jediná obývaná planéta slnečnej sústavy slávi svoj sviatok 22. apríla. My sme na ňu ani náhodou nezabudli. Rôznymi aktivitami sme si priblížili akým spôsobom ju chrániť a zveľaďovať. Celý apríl sa detailne venujeme separovaniu odpadu, chodíme do školy pešo a v neposlednom rade čistíme okolie školy. Našu planétu si veľmi vážime a chceme sa o ňu starať najlepšie ako vieme.

ZÁPIS DO 1. ROČNÍKA

19.4.2018 sa uskutočnil zápis do 1. ročníka. Predškolákov- budúcich prváčikov privítali Snehulienka a princ, 7 trpaslíci, Janko Hraško a Červená čiapočka. Na úvod im zahrli divadielko, do ktorého sa zapojili aj predškoláci, spoločne si zarecitovali básničku, zaspievali pesničku a príjemne sa naladili pred vyplňaním jednoduchého pracovného listu. Veríme, že sa im zápis páčil a na začiatku školského roka prídu do školy s úsmevmi na perách.

TRIEDIME

Triedenie odpadu je dôležitou témou, ktorú si uvedomujeme aj na našej škole. Pani vychovávateľka M. Hrkeľová si pre žiakov pripravila aktivity, ktorými žiakom hravou formou priblížila ako správne triediť odpad. Najskôr si vypočuli rozprávku o syslíkovi, ktorý si na zimu urobil zásoby z odpadkov, ktoré ľudia zanechali v lese.

Pomocníci, ktorých si Separko zobral so sebou nám vysvetlili, ktoré odpadky patria do daných košov. Potom v skupinkách triedili odpadky do správnych košov a na záver si overili nadobudnuté vedomosti v pracovnom liste. Spoločne sme prežili nielen zábavnú, ale aj poučnú vyučovaciu hodinu. (N.K.)

ŠKOLKA SÚŤAŽILA, VÝLETOVALA A OSLAVOVALA...

Aj deti z materskej školy reprezentujú našu obec v rôznych súťažiach. Okrem mnohých výtvarných súťaží, do ktorých sa zapojili svojimi peknými prácami, reprezentovali MŠ Vavrečka aj v športovej, spevákovej, vedomostnej aj recitačnej súťaži.

Na vedomostnej súťaži Luskáčik v Zákamennom, kde sa riešili rôzne matematické úlohy, boli reprezentovať našu škôlku predškoláčky **Emka Ferencíková** a **Terezka Kasanová**.

Na športovej olympiáde v Oravskej Polhore nás reprezentovali **Šimonko Gura**, **Sarika Graňáková**, **Petko Srnčík**, **Janko Buc** a **Sebastiánko Poláčik**.

Emka Stašáková a **Janko Buc** sa zúčastnili prehliadky detí v prednese poézie a prózy pod názvom Hviezdoslavček.

Na 6. ročníku okresnej prehliadky ľudových piesní s názvom Štrngálky v MŠ so ZŠ v Oravskom Veselom nás veľmi pekne reprezentovali v speve ľudových piesní **Petko Srnčík** a **Janko Buc**. /m.h./

VÝLET NA ORAVSKÝ HRAD

Aj tento rok sme sa s našimi drobcami vybrali na výlet. Pre deti z materskej školy je výlet veľkým zážitkom, nielen preto, že ich čaká naozajstné dobrodružstvo, ale aj preto, že väčšina z nich ešte nikdy necestovala autobusom. A to je naozajstný zážitok (no nielen pre deti, ale aj nás pani učiteľky). Tenko rok sme navštívili zaujímavé podujatie na Oravskom hrade. Herci nás previedli Rozprávkovým svetom a priblížili deťom čarovný svet rozprávok. Pipi Dlhej Pančuche sme pomohli nájsť cestu k pirátovmu pokladu, v ktorom sa ukrývala sladká odmena pre všetky detičky. Bolo nám supeeeer!!! /m.h./

(foto na ďalšej strane)

MDD

Na MDD bolo v našej MŠ od rána veselo. Tento deň nebol ako každý iný. Veď bol Deň detí. Prežili sme pekné slnečné dopoludnie pri športových súťažiach, ktoré deti zvládli na jedničku s hviezdíčkou. Takýto výšportovaní a hladní sme si pochutnali na výbornom guláši, ktorý nám navarili šikovné tety kuchárky. A samozrejme na záver tohto krásneho dňa tak ako každý rok nemohla chýbať ani zmrzlina a odmena. Bol to krásny Deň detí. Veď posúďte

foto: škôlkari na Oravskom hrade

Spoločenská kronika

PREPLNENÁ PRISTÁVACIA PLOCHA VO VAVREČKE

Narodili sa

Matej Hurák
Viktória Škutová
Josef Leonard Páleník
Ondrej Branický
Peter Lajčiak
Alžbeta Čierniková

Zosobášili sa

Viera Mináriková
a Marcel Ondrek

Marek Čiernik
a Dominika Brišová

Kristína Kolečáková
a Vladimír Meluš

Opustili nás

Janka Huráková

O lietaní na rogle a malom športovom lietadle sme už na stránkach Vavrečníka písali. Ale to neznamená, že raz a dost'. Chceme pripomenúť, že lietajúcich maniakov je oveľa viac ako si myslíme. Dokonca organizujú aj svoj zraz. Uskutočnil sa v polovici júna v Znojme (lebo veď aj v zahraničí je chuť lietat') a pokračoval cez vytýčené miesta okolo celých Čiech a Slovenska. Bol to už 4-tý ročník tohto krásneho a hlavne adrenalínového podujatia, ktoré sa nedeje na zemi, ale oveľa väčšia časť v oblakoch. Konal sa na počesť 100-ho výročia vzniku Česko-slovenskej republiky. A zaujímavé je, že všetci účastníci pristáli aj u nás vo Vavrečke - teda na pristávacej dráhe za futbalovým ihriskom. Pravdepodobne sme u nás ešte nemali toľko lietajúcich tátošov naraz. Podvečer oblaky bzučali a hučali, podľa toho, koľko strojov sa rozhodlo poprechádzať vzdušnými chodníkmi.

foto: lietajúce stroje

Aj náš vavrečský pilot Miki Košťál krútil hlavou, že už nemáme miesto na parkovanie. Takmer 20 športových lietadiel a rogál. Parádny pohľad, takmer ako na medzinárodnom letisku Schwechat. Len tá pristávacia a vzletová plocha je vo Vavrečke zelená a na letisku samý betón. A piloti nemali uniformy. Všetci boli oblečení do pohodovej nálady so širokým úsmevom na tvári. Tak to v živote býva - ak robím to, čo mám rád, robím to spokojne a pokojne. Na otázku, či sa neboja, že sa čokoľvek môže prihodiť, prezradili so smiechom: „Sme absolútne s pokojom, v oblakoch nemáme stres, pre istotu máme so sebou kňaza a ten jednoducho vyprevádza všetkých rovnako: „Leťte v mene Božom!“

Čiže, kto má záujem, môže letieť v mene Božom, stačí zavolať Mikimu... /i.h./

foto: Memoriál P. Žuffu

MEMORIÁL PAVLA ŽUFFU

Niektoré udalosti, ktoré máme čerstvo v pamäti, nevyvolávajú zrovna pekné a milé spomienky. Skôr smútok, šok a pocit, že človek si naozaj nemôže nič plánovať na 100%. Smrť jednoducho takmer vždy prekvapí... A človek vtedy zistí, aký je malý a ničotný v kolobehu života. Skrátka povedané, nie sme tu navždy. Ale ak sa spojí správna partia, smutné spomienky paradoxne môžu zabezpečiť akciu, ktorá je plná energie, priateľstva, futbalového zápolenia a hlavne núti ľudí si pamätať. Pamätať na ľudí, ktorí tu boli a zanechali stopu. Veď ako ináč si spomenúť na Pavla Žuffu, oddaného, celoživotného futbalistu? Starostovia Oravy a kňazi spomínali presne tak - futbalovo. Zároveň rozobrali hráciu kvalitu futbalových družstiev, rozhodcov, fanúšikov, kvalitu hracej plochy a podobne. A mimochodom, tú vavrečskú hráciu plochu vychválili do neba. Vykosená na ježka v pravidelných pásoch vyzerala ako štadión FC Miláno (Vďaka Karolovi Brčákovi)). Prvé miesto v Memoriáli nie je dôležité, aj keď poháre sú veľké lákadlo a chlapi futbalisti sú a budú vždy súťaživé týpk. Najdôležitejšie je, že spomienky spájajú. /i.h./

ŠPORT

NAŠI TRIATLONISTI MAKAJÚ...

Je to tak. Ako sme písali už v minulom čísle, chlapci z triatlon klubu Vavrečka nemajú počas roka prestávku. Trénujú, pretekajú, jednoducho makajú. Naposledy sme zaznamenali, ako sa v sobotu 27. mája, medzi stovkou ďalších borcov ako sú oni, vrhli v neoprénoch do Oravskej priehrady. Pripomíname, že voda mala „sympatických“ 15 stupňov. Druhý ročník triatlonových

pretekov **Goralman** naši predsa nemohli vynechať. Je to prvé podujatie z trilógie **Oravaman Extreme Tour**. Parádna skúška kondície a vytrvalosti, veď 15. júla ich čaká najťažší triatlon na Slovensku - Oravaman. Prvá časť preteku, plávanie, sa išlo z pôvodných 2 km iba jeden. Po ňom nasmerovali pedále bicyklov na Oravské Veselé, Mútne, Novot', späť do Námestova a až do Oravskej Polhory, cieľ bol na Slanej vode. Celá tras a takmer 83 km s 800 m prevýšením. Záver patril behu - v chránenom území Babej hory 21 kilometrov a 1400 výškových metrov. Ako čerešnička na torte bolo ešte pripravené dvojkilometrové stúpanie po kamenných schodoch s reťazami. A cieľ opäť na Slanej vode.

foto: Slavo v plnom nasadení - Goralman

Jednoducho kondičná symfónia! Najlepší výkon z Oravčanov predviedol náš **Mário Košút**. Medzi mužmi od 18 do 39 rokov sa umiestnil na 8. mieste, čo je spomedzi viac ako 70 borcov vynikajúci výsledok. V kategórii Muži 40-49 rokov obsadili skvelé **12. a 13. miesto Slavomír Praj a Martin Buc**. V týchto pretekoch jednoducho niet porazených. Kto to videl, chápe, že už samotná účasť je jednoducho drzosť najvyššieho kalibru. Drzosť ku pohodlnosti tela. /i.h./

KRÁĽ MAGURKY 2018

Jubilejný, 10-ty ročník týchto sympatických pretekov opäť prial aj vavrečanom. Teda hlavne tým, ktorí boli a pretekali. Hovorím sympatické preteky, lebo prajú všetkým veko-vým kategóriám. Od najmladších cyklistov až po veteránov. Pre každú kategóriu je predpísaná primeraná trasa, aby sa zvládlo. Veď taký cyklista - mal'úch má niekedy problém na tom kovovom tátošovi čo i len sa udržať.

Dospeláci mali v tomto ročníku malú zmenu v trase, začínalo sa na nábreží Oravskej priehrady. Aj keď záver trasy je cesta v dezolátnom stave, ale všetko pretekári zvládli. A na stupňoch víťazov stáli aj vavrečania. Z každej kategórie - dievčatá, chlapci, juniory, dospeláci a samozrejme – zasa tí naši triatlonisti !!! Tí sú už osobitná kategória. Sú všade. Teda tam, kde sa maká.

Výsledky:

Žiaci/800m

3. miesto Lucián Minárik,
4. Eliáš Vojtechovský,
6. Janko Buc, 8. Peter Srnčík,
10. Matúš Jančíga

Žiačky/800m

4. miesto Ella Kurtulíková,
6. Sonička Jančígová

Žiaci/2200m

2. miesto Tadeáš Chajdiak,
5. Martin Kurtulík,
10. Ondrej Košút, 13. Samuel Minárik,
15. Jonáš Vojtechovský

Staršie dievčatá/2200m – 3. miesto Lucia Hrkľová

Starší žiaci/2200m – 1. miesto Martin Buc ml.

Dorastenky/7300m – 1. miesto Alžbeta Bucová

Muži/7300m

2. miesto Mário Košút,
18. Karol Jančíga

Muži 2/7300m

2. miesto Slavomír Praj, 3. Martin Buc,
7. Ľubomír Košút

Ženy 2/7300m – 4. miesto Andrea Trabalková

Seniory/7300m – 8. miesto Miroslav Kasan

Seniorky/7300m – 2. miesto Marta Lovišková

Absolútnym víťazom, teda Kráľom Magurky sa stal Pavol Kramarčík s časom 18 min.2s.

Všetkým vavrečským pretekárom gratulujeme!

foto: Ella - princezná Magurky

foto: Mário - Kráľ Magurky

foto: Slavo a Martin - Kráľ Magurky

foto: Sonička - princezná Magurky

VO VAVREČKE SA HOKEJBALUJE...

V športovej hale sa pravidelne cez víkendy stretávajú starší páni, aby si zahrli hokejbal. Celkom zaujímavá hra. Máme halu, tak prečo nie? Postupne prišli aj mladší záujemci a keďže Majo Kasan má dobrého kamaráta hokejového reprezentanta Mareka Viedenského, ktorý organizuje hokejbalové turnaje, pozval aj náš tím. Normálne sme dostali oficiálnu pozvánku na hokejbalový turnaj do Handlovej - my, čo si chodíme zahrať len tak, aby sme sa hýbali. Povedali sme si: „No čo, nevádi, aspoň pozrieme ostatné tímy a uvidíme, ako to tam vyzerá, dostaneme nakladačku a pôjdeme spokojne domov.“ Vytvoril sa tím, potrénovali sme párkrát, objednali autobus a išlo sa na vec - teda po tú nakladačku. S malou dušou sme nastúpili na prvý zápas a vlastne sme zistili, že my sme celkom dobrí. Semifinále sme skončili na 3.mieste. A už sme boli v hre s najlepšimi. Nakoniec sme si odniesli pohár za tretiu priečku! No a ešte pre súperov na nervy - naši chalani aj z tomboly najlepšie ceny pobrali. Akosi nám tá Šťastena v ten deň priala. Dôvod oslavovať. Ihneď sa v autobuse „občerstvenie“ vytiahlo, vďaka Pet'ovi Sklarčíkovi (asi mu zo stavby zostalo). Jednoducho ďalší výherný pohár do obce treba osláviť a tešiť sa. Tešiť sa, že šport jednoducho existuje. Prináša nové zážitky, priateľstvá a samozrejme, keď sa darí, aj poháre. /m.k./

VO VAVREČKE SA AJ NAPRIEK NEGATÍVNYM PROGNÓZAM HRÁ DOBRÝ FUTBAL...

Aj keď začiatok futbalovej sezóny 2017/2018 pre Vavrečku nevyzeral nádejne, pretože odišlo viacero hráčov, futbalisti a futbaloví zanietenci sa nechceli len tak vzdať. Veď futbal sa tu hrá roky rokúce, koniec koncov o tom sme už písali viackrát... Takže sa stretli futbaloví zodpovedníci na Obecnom úrade (starosta Peter Kružel, Jozef Sklarčík, Marián Kasan, Fero Hrkeľ, Karol Pjenteľ) a položili si otázku: „Čo s futbalom? Veď nemáme ani kompletný tím! Ako ďalej?“ Padol návrh, aby sa zainteresovali viac naši - vavrečania, tak stiahli Michala Plevu, bratov Kasanovcov z vyšších tried a vrátili sa aj z host'ovania Jozef Revaj a Peter Holub. Veľké oči nemali. Ale chceli, aby sa hral pekný futbal pre diváka, aby dokázali, že Vavrečka je futbalová dedina a len tak hocijaký problémik ju nepoloží. Začiatok sezóny celkom vyšiel, až na nepodarené zranenie veľkej nádeje vavrečského futbalu - Jara Hrubjaka, ktorý si už do konca sezóny nezahrál. Ale postupne, ako pribúdalo odohratých zápasov, si uvedomili, že sú celkom dobrí! Ukázalo sa, že sú

pohodový kolektív, vládne priateľská atmosféra, vedia sa jeden na druhého spoľahnúť na hracej ploche a - výsledok sa dostavil. Jesennú časť súťaže uzavreli na prvej priečke. Už sa začali aj usmievať, s nimi aj fanúšikovia a futbaloví zanietenci. Jarnú časť súťaže začali s oveľa väčším optimizmom, už ako lídri súťaže. A tak to aj na zápasoch vyzeralo, ostatní sa ťahali za nimi. S úžasom zistili, že reálne majú šancu postúpiť do V. ligy súťaže. Najväčším konkurentom bolo družstvo Dlhej. Zápas sa odohrával na ich pôde. Mali už 4 kolá pred koncom súťaže postup istý, ak vyhrajú práve tento zápas. Čiže poriadny tlak na psychiku. A aj to bol thriller - žiaľ, po 1. polčase prehrávali 3:0! Jednoducho sa to stane - nečakáte gól a on príde. A hneď 3 kusy. A tu sa ukázala sila kolektívu. Chlapci sa otriasli a nakoniec zápas skončil 3:3! Čiže stačilo už získať iba bod a postup bol jasný. Aj ho oslávili už po výhre nad Novotou. Posledné 2 zápasy sa hral už pohodový a kľudný futbal. Chalani si to užili. Treba samozrejme pripomenúť, že kolektív tvoria nielen hráči, ale celý výbor, futbaloví zanietenci, fanúšikovia a sponzori. Bez tohto ansáblu by to nešlo tak hladko. **Čiže treba poďakovať trénerovi - Ján Chomistek, vedúcemu družstva - Marián Kasan, prezidentovi klubu - Jozef Sklarčík, ako organizátorovi Paľo Stolárik, Albín Kasan,**

Karol Pjenteľ, Fero Hrkeľ, ktorý mužov vozil a vozí zdarma, lekár tímu Igor Ilčin, hospodár Ignác Bugan, ošetrovateľ trávnik Karol Brčák, pomáhal aj Janko Pratkan a ako hlavný sponzor - Obecný úrad. Samozrejme, že chalani reprezentujú skvelo a aj im patrí vďaka, osobitne hlavným ťahúňom, ktorí odohrali najviac a nechýbali na žiadnom nástupe - **Paľo Tomašík, Michal Pleva, Michal a Majo Kasanovci, Jarko Holub, Mišo Holmík a Ľubo Brišák.**

Celému tímu prajeme, aby sa aj nasledujúci súťažný rok mohli usmievať. Nech vládne pohoda v tíme, technika na trávě, fair-play v hlave a zdravie v tele!!!

/i.h.a.m.k./

**TJ SLOVAN MAGURA
VAVREČKA**

